

[Hassing-Jørgensen.]

Udvej for at faa Penge dertil. Ogsaa Forretningsfolk, hvis Formue er anbragt i Fabrik, i Lager, i udestaaende Fordringer, kan meget let komme i Likviditetsvanskeligheder. Naar det drejer sig om de normale Skatter, Skatter, hvis Beløb de har faaet at vide ved Skatteaarets Begyndelse, ja, saa maa de selvfølgelig regne med dem i deres Pengedispositioner, men jeg synes, det er unødigt, hvis en Skatteforhøjelse af et Omfang som denne kommer bag paa dem.

Derfor spørger jeg, om der ikke er Grund til at give den højtærede Finansminister en udvidet Bemyndigelse til konduitemæssig Behandling af alle saadanne Tilfælde, bl. a. Ret til at yde Henstand. Jeg tror ikke, at Rigsdagen behøver at være betænkelig ved at give den højtærede Minister en saadan udvidet Bemyndigelse. Jeg for mit Vedkommende har aldrig set noget Tilfælde, hvor Skattemyndighederne har udvist uforsvarlig Imødekommenhed.

Jeg er altsaa ganske enig med den højtærede Minister og ogsaa med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i, at man saa vidt muligt skal foretrække at udskrive Skatter fremfor at optage Laan, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling og til Genneførelse.

Jens Thomsen: Det foreliggende Lovforslag vidner om, at Finansministeren ønsker, at Forretningen Danmark skal være en Kontantforretning. Man maa erkende, at det er et godt Princip, og det har jo ogsaa faaet Tilslutning fra de fleste af Ordførerne. Mange af Udgiftslovene har jo faaet en hurtig Gang gennem Rigsdagen, og nu præsenterer den højtærede Finansminister altsaa Regningen. Det er altid saadan, at naar der stilles Krav til Staten, mærker man i Almindelighed ikke noget til Sparsommelighed, og det nytter jo ikke noget at demonstrere for Sparsommelighed, naar Regningen præsenteres. Pengene skal fremskaffes, og jeg tror som de fleste af de andre ærede Ordførere, at det er rigtigt, at man fremskaffer dem gennem Beskatning fremfor gennem Optagelse af Laan. Jeg finder ikke det Beløb, som Finansministeren kræver i direkte Skat, for stort i den nuværende Situation.

Det ærede Medlem Hr. Retoft udtalte en stærk Paaskønnelse af, at mange Skatteydere fritages for den Forhøjelse. En saadan Betragtning har vistnok størst Betydning i den politiske Agitation, og ærlig talt synes jeg, at Tiden ikke opfordrer til den Slags

Agitation. Den Skatteyder, der skal give 5 Kr. i Statsskat, vilde efter det foreliggende Forslag komme til at give 2 Kr. i Ekstraskat, og nogen stor økonomisk Betydning for de enkelte kan man derfor ikke sige det vilde have.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og det ærede Medlem Hr. Korsgaard var da ogsaa af den Formening, at der var en vis Fare ved at skubbe disse Skatteydere ud. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at enhver har Pligt til at ofre i en Tid som den, vi er inde i, og jeg tror ærlig talt, at de Skatteydere, som bliver fritaget for denne Forhøjelse, ikke vilde have store Indvendinger at gøre mod at deltage i det Offer, som kræves af Landets Borgere, ved at de kom til at yde denne Tokrone.

Som et Forslag om en Kriseskate kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, men som vedvarende Skattegrundlag maa man erkende, at det er uholdbart. I saa Henseende maa jeg give det ærede Medlem Hr. Korsgaard Ret i de Betragtninger, han fremsatte med Hensyn til Formuebeskatningen. Man kan jo godt et enkelt Aar tage hele Renteindtægten i Formueskat, men at gøre det i det lange Løb vilde dog være urimeligt. Som sagt, som Kriseforslag betragtet kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag.

Aksel Larsen: Jeg henviser til de Udtalelser, jeg fremsatte, da vi behandlede Forbrugsskatteloven i Gaar. Jeg ønsker i øvrigt at tilføje, at i Modsætning til, hvad der var Tilfældet med Hensyn til den Lov om Forhøjelse af Forbrugsskatter, som vi var Modstandere af, er vi saadan indstillede, at vi agter at stemme for den Lov, der behandles nu. Vi vil ikke dermed hævde, at dette er det eneste rigtige eller det absolut rigtige. Vi vilde finde, at man burde gaa andre Veje, naar man vil tilvejebringe Midler til Dækning af de Udgifter, Situationen har medført, men vi maa paa den anden Side sige, at af de Dækningsforslag, Regeringen hidtil er kommet med, er i hvert Fald dette ubetinget det bedste, det, der nærmer sig mest til, hvad man maa forstaa ved almindelig skattemæssig og social Retfærdighed. Paa den anden Side kan man jo ikke undgaa at bemærke, naar man ser de Beregninger, der er gjort i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er Synd at sige, at de store Indtægter og store Formuer kommer ud for nogen alvorlig og ublid Medfart. Jeg ved ganske vist, at dette Synspunkt staar jeg nogenlunde ene med, og jeg er klar over, at det vil blive alvorligt